

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 314/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. T., P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namietal porušenie práva na prezumpciu nevinu zaručeného čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom a návrhom Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. 2 Pv 706/06-19 z 25. augusta 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2008 (doplnená podaním z 11. septembra 2008) doručená sťažnosť M. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie práva na prezumpciu nevinu zaručeného čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 14 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) postupom a návrhom Okresnej

prokuratúry Prievidza (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 2 Pv 706/06-19 z 25. augusta 2006.

Zo sťažnosti a k nej pripojených dokladov vyplynulo, že sťažovateľ žiadal „*doplnenie ústavnej sťažnosti zo dňa 17. 6. 2008, register 14648/08*“ keď uviedol, že „*dopĺňujem svoju ústavnú sťažnosť a rozširujem petit sťažnosti, kde v tomto doplnení poukazujem, že došlo aj k porušeniu práva na prezumpciu nevinny... postupom a návrhom... Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2 Pv 706/06-19, za ktoré sú zodpovedné súdy.*“.

V ďalšom uvádzal, že namieta návrh okresnej prokuratúry na vzatie do väzby sp. zn. 2 Pv 706/06 z 25. augusta 2006 (ďalej len „namietaný návrh“), o ktorom v následnom slede rozhodovali súdy. Po uvedení argumentácie, že namietaným návrhom okresnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho práva na prezumpciu nevinny, sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho základného práva na prezumpciu nevinny zaručeného čl. 50 ods. 2 ústavy, čl. 6 ods. 2 dohovoru, ako aj čl. 14 ods. 2 paktu „*výrokmi a postojom Okresnej prokuratúry v Prievidzi, v návrhu č. 2 Pv 706/06-19 zo dňa 25. augusta 2006*“. Ďalej žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk a trovy konania od okresnej prokuratúry, Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne.

2. Uvedené podanie (sťažnosť) bolo pôvodne doručené k veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 14648/08 ako jeho doplnenie, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 266/08 z 11. septembra 2008 (sťažnosť bola odmietnutá, pozn.).

Zároveň sudca spravodajca pre uvedenú okolnosť (rozhodnutie o sťažnosti, pozn.) dal pokyn zapísať toto podanie ako „novú“ vec.

3. Sťažnosť sťažovateľa bola zmätočná a neurčitá, ale vzhľadom na ďalej uvedené, bola spôsobilá bez ďalšieho na predbežné prerokovanie a rozhodnutie.

II.

Ústavný súd ako nezávislý orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 50 ods. 2 ústavy každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 14 ods. 2 paktu každý, kto je obvinený z trestného činu, považuje sa za nevinného, pokiaľ nie je zákonným postupom preukázaná jeho vina.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv namietaným návrhom okresnej prokuratúry, ktorý bol vydaný 25. augusta 2006 a následne bol predmetom posudzovania všeobecnými súdmi.

1. Podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 75/04).

Predmetná sťažnosť zo 4. septembra 2008 bola doručená ústavnému súdu (8. septembra 2008), teda už dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

2. Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha právomoc ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd občana je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k tomu základnému právu alebo

slobode, porušenie ktorých sa namieta a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ predmetnou sťažnosťou napadol iba postup a „návrh“ okresného prokurátora na jeho vzatie do väzby (sp. zn. 2 Pv 706/06 z 25. augusta 2006). Ústavný súd poznamenáva, že o uvedenom návrhu v konečnom dôsledku mohol rozhodnúť (rozhodoval) všeobecný súd, a teda namietanému porušeniu základných práv a slobôd napadnutým postupom a „návrhom“ okresnej prokuratúry sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany využitím jemu dostupných a aj účinných prostriedkov nápravy pred všeobecným súdom (mutatis mutandis I. ÚS 104/02), ktoré sťažovateľ aj využil, a preto situácia, na ktorú sa sťažoval, tkvie v rozhodnutí všeobecného súdu, a nie v napadnutom postupe a „návrhu“ okresnej prokuratúry. Právomoc súdu preskúmať napadnutý postup a „návrh“ okresnej prokuratúry vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k okresnej prokuratúre v tejto veci.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť tiež pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

3. Ústavný súd vzhľadom na už uvedené svoje právne závery ponecháva stranou ďalšie relevantné okolnosti vyplývajúce pre daný prípad, napr. z uznesení ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 163/08 z 27. mája 2008 a sp. zn. IV. ÚS 266/08 z 11. septembra 2008, ktorými (v neprospech sťažovateľa) sa nevyhol hodnoteniu ani teraz sťažovateľom namietaných skutočností.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008